

גליון י"ג
סיון תשפ"ג לפ"ק

בדוק את עצמך
מס' ברכות - דף י"ד

הפסק בקריאת שמע ותפילה

- (א) "ובפרקים שואל מפני הכבוד ומשיב", מה הכוונה ומשיב? (בהו"א, מה קשה על ההו"א, הו"א ב', מה קשה על זה)
- (ב) למסקנא מה הכוונה ומשיב? ואיך מפרשים את המשנה לפי זה? ומהיכן יש להוכיח שכך הפירוש?
- (ג) "בעי מיניה אחי וכו' הלל ומגילה מהו שיפסיק", מה הם צדדי הספק להפסיק או לא? ומה פסק ר' חייא?
- (ד) מה החילוק להלכה לענין הפסק בין ימים שהיחיד גומר בהן את ההלל ובין הימים שאין גומרים? (ומה הטעם? רש"י)
- (ה) א"כ למה לא הפסיק רבינא לשאול בשלומו של רב בר שבא, והא הוי ביום שאין גומרים ההלל?
- (ו) "השרוי בתענית מהו שיטעום", מה הם צדדי ספיקותו? ומה פסק ר' אמי? ומה הראי' לפסקו?
- (ז) עד איזה שיעור נחשב כטעימה?
- (ח) "חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי במה נחשב הוא", מה לומדים מפסוק זה? ואיך לומדים זאת? (לרב ולשמואל)
- (ט) מה מקשה רב ששת על זה ממשנתינו? ומה התירוק?
- (י) "צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו", איזה ב' לימודים לומד רב אידי בר אבין מפסוק זה?
- י"א) "ושבע ילין בל יפקד רע", מה לומד ר' יונה בשם ר' זירא מפסוק זה? ואיך?
- י"ב) ומה לומד ר' חייא בשם ר' יוחנן מפסוק זה?

ויאמר

(א) להלכה!! בין ה' אלוקיכם לאמת, האם נחשב לבין הפרקים או לא? מאי טעמי דר' יהודה דלא יפסיק?

(ב) האם חוזר ואומר אמת או לא?

(ג) מה אמר רבה כששמע א' יורד לפני התיבה וחוזר לומר אמת?

(ד) איזה שמעתתא שיבח ר' יוסף ששמע מרב שמואל בר יהודה כשבא מארץ ישראל?

(ה) מה מקשה על זה אביי? ואולי נאמר ד"ואמרת אליהם" לא הוי התחלה?

(ו) למסקנא, איך עשו במערבא כך? להלכה!! איך אנחנו ננהג? ומדוע?

(ז) מהו דין ר' חייא בר רב בענין אמירת אמת ואמונה?

(ח) והא בעי לאדכורי יציאת מצרים?

סדר הפרשיות

(א) לפי ר' שמעון בר יוחאי, מה טעם סדר קריאת פרשיות שמע, והי' אם שמוע, ויאמר? (הו"א ומסקנא)

(ב) מה הי' קשה על ההו"א?

(ג) למה צריך רשב"י טעם אחר ואינו לומד טעם דמשנתינו?

קריאת שמע עם תפילין

(א) מהו כוך? (רש"י)

(ב) מה הדין דחופר כוך למת לגבי ק"ש ותפילה וכו'? וכשהגיע זמן ק"ש מה דינו?

(ג) הא גופא קשיא?

ד) מה קשה מבריייתא זו על הנהגתו של רב?

ה) מה תירוץ הגמ' בהו"א? מה קשה על ההו"א? (2)

ו) למסקנא, מה התירוץ? (ב' חלקים)

ז) "כאילו מעיד עדות שקר בצמו", מה הכוונה? (רש"י)

ח) "כאילו הקריב עולה בלא מנחה", מה הדמיון לזה שאינו מניח תפילין בק"ש? (רש"י)

ט) למה לא אמר כאילו הקריב "עולה" בלי נסכים, והא נמי טעונה נסכים? (רש"י)

לאמיר זיין פרייליך

זיצט א ברוגז'דיגער גוי אין קאווע הויז, א אנגעפילטער גרויסער גלעזל פאר עם, ער קוקט אויף עס און טרינקט נישט, זיין חבר באמערקט ווי ער טרונקט נישט האט ער מחליט געווען מקען זיך דא שפארן א פאר דאללער. ווי נאר יענער איז אויפגעשטאנען פאר א מינוט האט ער אויסגעטרינקען דאס גאנצע, יענער קומט צוריק און נעמט זיך קרעכצן, דער גנב מאכט זיך זיס און הייבט אן פרעגן וואס מאכסטו? וואס הערט זיך? יענער ענטפערט, אוי שרעקליך, נישט גוט, מ'האט מיר ארויסגעווארפען פון מיין ארבעט, מ'האט מיר בא'גנב'עט מיין קאר, מיין ווייב און קינדער האבן מיך איבערגעלאזט, איך האב שוין מחליט געווען אז איך גיי מיר נעמען דאס לעבן און דא זעה איך אז איינער האט שוין אויסגעטרינקען די גאנצע סם...

הברכת פלגמחא וברכת בעל מלאי ידיכא,
פ'מחלך אתכס בעל פלגא, אברהם ארז'י מלאך

דף התשובות לגליון י"ב

הזכרת יציאת מצרים בלילות

(א) מפסוק זה משמע דאין מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח / לא שתעקר יציאת מצרים אלא שתהא טפל לשיעבוד מלכויות

(ב) לא יקרא שמך יעקב כי אם ישראל, לא שיעקר יעקב אלא ישראל עיקר / אל תזכרו ראשונות וכו'

(ג) שיעבוד מלכויות / יציאת מצרים / מלחמת גוג ומגוג

(ד) דצרות אחרונות משכחות את הראשונות

(ה) בתחילה היה אב לארם ולבסוף נעשה אב המון גויים

(ו) התחילה היתה שרי לאומתה ואח"כ נעשית שרה לכל העולם כולו

(ז) עובר בעשה / והיה שמך אברהם / עובר בלאו / ולא יקרא שמך עוד אברהם

(ח) כי שם הקב"ה אמר זאת רק לאברהם / שאני התם דהדר אהדרי קרא דכת' ויאמר יעקב יעקב

(ט) והרי שם הפסוק אומר אשר בחרת באברהם ולא אברהם / התם נביא מסדר שבחו ומספר שמעיקרא בחר בו ה' עוד בהיותו אברהם

משנה

(א) אם כוון לבו יצא

(ב) לר"מ- מפני הכבוד (וכ"ש מפני היראה), לר"י- מפני הכבוד (וכ"ש מפני היראה) / לר"מ- מפני הכבוד (וכ"ש מפני היראה), לר"י- לכל אדם (וכ"ש מפני הכבוד)

(ג) לר"מ- מפני היראה, לר"י- מפני היראה / לר"מ- מפני היראה, לר"י- מפני הכבוד (וכ"ש מפני היראה)

(ד) בין ברכה ראשונה לשני', בין שני' לשמע, בין שמע לוהי' אם שמוע, בין והי' אם שמוע לויאמר, בין ויאמר לאמת ויציב / ויאמר לאמת ויציב

(ה) כדי שיקבל קודם עול מלכות שמים ואח"כ עול מצוות / דזה נוהג אלא ביום וזה נוהג בין ביום ובין בלילה

כוונה בקריאת שמע

(א) מצוות צריכות כוונה / קשה לרבה במס' ר"ה דאמר התוקע לשיר יצא

(ב) לקרות / בקורא להגיה

(ג) לא / כן / לא

ברייתא - קריאת שמע בכתבה

(א) מחלוקת, לרבי- לא יצא, לחכמים- יצא

(ב) משום דכתיב והיו בהוייתן יהו / דכתיב שמע בכל לשון שאתה שומע

(ג) השמע לאוניך מזה שאתה מוציא מפיך / רבנן סברי דאם לא השמיע לאונו יצא

(ד) משם לומדים דלא יקרא למפרע / מוהה' דהדברים / לא דרשו את הה'

(ה) דאי ס"ד דכל התורה בלשון הקודש, והיו למה לי, וכן לרבנן אי ס"ד דכה"ת בכל לשון, שמע למה לי

(ו) לרבי איצטריך והיו משום דכתיב שמע, ולרבנן איצטריך שמע משום דכתיב והיו

(ז) רבי- השמע לאוניך וכו', רבנן- בכל לשון שאתה שומע / רבי- בהוייתן יהו, רבנן- שלא יקרא למפרע / רבי- שלא יקרא למפרע, רבנן- לא דרשי

ברייתא- כוונה בקריאת שמע

(א) שלא יקרא למפרע

(ב) עד על לבבך / האלה / כל הפרשה כולה / אשר אנכי מצוך (עי' תוס' ד"ה אשר)

(ג) ת"ק סובר דהקורא את שמע צריך שיכוין לבו בכולה ור"א משום ר"י סובר דרק בפרק ראשון

(ד) איכא דמתני לה הלכה כר' עקיבא בברייתא א' ואיכא דמתני לה הלכה כר' אחא משום ר"י בברייתא ב'

ברייתות דכוונה וקריאה בק"ש

(א) ר' זוטרא - פרק ראשון צריכה כוונה, פרק שני מצוות קריאה בלי כוונה, ר' יאשיה- פרק ראשון קריאה בלי כוונה פרק שני כוונה בלי קריאה

(ב) מאי שנא דפרק ראשון אין מצות קריאה והכתיב ודברת במ' / ה"ק עד כאן מצוות כוונה וקריאה, מכאן ואילך קריאה בלי כוונה

(ג) ההוא מיבעי לי' לכדר' יצחק דאמר ושמתם על לבבכם שתהא שימה דתפילין כנגד הלב

(ד) מ"ש דפרק ראשון אין מצוות קריאה והכתיב על לבבך / ה"ק עד כאן מצוות קריאה וכוונה מכאן ואילך כוונה בלא קריאה

(ה) ההוא בדברי תורה כתיב, ואמר רחמנא אגמירו בנייכו תורה כי היכי דליגרסו בהו

(ו) רק הפסוק שמע ישראל / אמר רבא הלכה כר' מאיר

(ז) מאריכין לו ימיו ושנותיו

(ח) יאריך בדלי"ת / ובלבד שלא יחטוף בחי"ת

(ט) כיון דאמליכתי' למעלה ולמטה ולד' רוחות השמים תו לא צריכת

(י) שיטת ר"נ, בהו"א- כשאומר על לבבך, במסקנא- עד על לבבך / שיטת ר"י- כל הפרשה כולה

(יא) כי מקודם למדנו דאמר רבה בר בר חנא אמר ר' יוחנן הלכה כר' אחא משום ר"י דצריך לכון בפרק ראשון

(יב) הפסוק שמע ישראל / בשעה שהעביר פניו על ידיו

(יג) מחלוקת, בר קפרא- אינו חוזר, ר' שמעון ברבי- חוזר

(יד) שרבי הי' מזכיר בשיעורו כל יום יציאת מצרים / רבי עשה זאת כדי להזכיר יציאת מצרים בזמנה

(טו) כן / רב נחמן אמר לדרו עבדי' שלא יצערנו יותר מזה, וכן העיד רב יוסף על אביו רבה

(טז) פרקדן לא יקרא ק"ש / וכי רק ק"ש אסור, והא ר' יהושע בן לוי לייט מאן דגני פרקדן

(יז) כשהוא מוטה על צדו שפיר דמי אבל לק"ש גם זה אסור / שאני ר' יוחנן דבעל בשר הוה